

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

27 juni 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Interpellatie van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de procedure voor de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij door de Vlaamse Gemeenschap na de goedkeuring van de Lambermontakkoorden

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tuchtrechtsprocedure ten aanzien van de administrateur-generaal van Bloso

Vraag om uitleg van de heer Peter De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de problematiek van gedetacheerden in het Vlaams landelijke jeugdwerk

Vraag om uitleg van de heer Peter De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de samenstelling van de Adviescommissie Jeugd

Vraag om uitleg van de heer Bart De Smet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het statuut van de jeugdconsulent

Vraag om uitleg van de heer Peter De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de participatie van jongeren aan de Europese Conventie

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 27 juni 2002

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.07 uur.*

Interpellatie van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de procedure voor de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij door de Vlaamse Gemeenschap na de goedkeuring van de Lambermontakkoorden

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de procedure voor de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij door de Vlaamse Gemeenschap na de goedkeuring van de Lambermontakkoorden.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de titel ervan geeft reeds duidelijk aan wat de bedoeling is van mijn interpellatie.

Sinds 1 januari 2002 zijn we bevoegd om rechtstreeks een deel van de winst van de Nationale Loterij te besteden, dat ons ook rechtstreeks wordt toegewezen. We zijn daar autonoom over bevoegd. Federaal minister Daems zond op 3 december een brief naar de verenigingen en instellingen die voorheen genoten van de middelen van de Nationale Loterij : vanaf 2002 zouden zij hun subsidieaanvragen rechtstreeks moeten richten aan de bevoegde instelling van de Vlaamse regering, die daarover zou beslissen.

Minister Daems had natuurlijk geschreven dat dit moest worden gericht aan de minister-president van de Vlaamse regering, omdat het niet aan hem

is om aan te geven tot wie de aanvragen moeten worden gericht. De heer Decaluwe stelde hierover een vraag aan de minister-president, die het volgende antwoordde. Ten behoeve van degenen die de vraag niet hebben gelezen, zal ik de passage voor één keer volledig citeren. Ik heb het zelf driemaal gelezen, omdat ik schrok van de inhoud ervan.

De vraag luidde aan wie de aanvragen moesten worden gericht voor de besteding van de middelen van de Nationale Loterij. Er was geen overleg vooraf gegaan, zo luidde het. Ik citeer : ‘Aangezien verschillende functioneel bevoegde ministers bij deze nieuwe Vlaamse bevoegdheid betrokken zijn, veronderstel ik dat minister Daems er de voorkeur aan heeft gegeven om de aanvragen aan de minister-president van de Vlaamse regering te laten richten en de doorverwijzing op het Vlaams niveau te laten gebeuren.’

Ik meen trouwens dat het geen kwestie was van minister Daems die hier de voorkeur aan gaf : volgens mij had hij technisch-juridisch geen andere keuze. Ik citeer verder : ‘Op 22 maart 2002 heb ik de leden van de Vlaamse regering meegedeeld dat de dossiers die op mijn kabinet toekomen, onmiddellijk naar de bevoegde ministers zullen worden doorgestuurd.’ Tot daar is er geen enkel probleem. Maar nu komt het : ‘Dit geldt niet voor de dossiers die niet onmiddellijk aan een bepaalde minister kunnen worden toegewezen. Dit ligt nogal voor de hand. Ik denk hierbij aan initiatieven waarvan de uitstraling het nationaal prestige of het sociaal, economisch of cultureel leven ten goede komt en aan activiteiten op het sociale, familiale, menslievende, vaderlandslievende, wetenschappelijke, culturele of sportieve domein.’

De rollen zijn omgekeerd : in de vorige regeerperiode had men opmerkingen bij iets dergelijks, vandaag ben ik degene die vindt dat daar opmerkingen over moeten worden gemaakt. Ik wil erop wij-

Van Hecke

zen dat ook mijn fractie in de vorige zittingsperiode heel nadrukkelijk de aanzet heeft willen geven opdat functioneel bevoegde ministers alle middelen ter beschikking zouden krijgen om in hun domein een subsidiepolitiek te voeren. We wilden net een versnippering vermijden, een situatie waarbij degenen die aan de ene kant van het Martelaarsplein werden teruggefloten naar de andere kant liepen om daar geld te krijgen. Dat was toch zo een beetje de gewoonte. We hebben in de vorige zittingsperiode met zijn allen de aanzet daartoe gegeven. Ik verwijs naar de reglementen voor de cultureel ambassadeurs die we toen hadden gemaakt.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van deze passage, waarvan ik iets later dan me lief is kennis heb gekregen, wil ik enkele vragen stellen aan u, daar u bevoegd bent voor toch heel wat van die materies die blijkbaar niet functioneel zijn. Hoeveel aanvragen voor subsidies van de Nationale Loterij werden doorgestuurd door de minister-president? Nogmaals: ik vond het terecht dat minister Daems doorverwees naar de minister-president. Heeft de minister-president u op de hoogte gebracht van het aantal ingediende dossiers die volgens hem niet onmiddellijk kunnen worden doorverwezen naar de bevoegde minister, maar volgens ons toch een min of meer duidelijke band hebben met uw bevoegdheidsdomeinen? Dan laat ik de menslievende en vaderlandslievende domeinen even buiten beschouwing. Ik heb het over de culturele en sportieve domeinen.

– *De heer Marino Keulen treedt als voorzitter op.*

Bent u het eens met de door de minister-president gehanteerde beoordeling om dossiers niet over te maken aan de vakminister? Zo ja, druist dit niet in tegen de beleidsvisie van deze regering – en de aanzet daartoe bij de vorige – om de extra subsidiepotjes en parallelle subsidiekanalen af te bouwen en ze te integreren in de structurele subsidies? Dat is dan nog een stap verder dan ze integreren in de bevoegdheid van de minister om te beslissen wat hij ermee doet. Zult u alsnog worden betrokken bij de behandeling van die dossiers die bij de minister-president zijn blijven hangen?

In zijn antwoord op dezelfde vraag om uitleg maakte de minister ook melding van de voorbereiding door een interkabinettenwerkgroep van een specifiek reglement en procedure voor de indiening van deze subsidieaanvragen, in uitvoering van het aanvullend regeerakkoord van 2002, dat een

aanpassing was aan de nieuwe bevoegdheden als gevolg van het Lambermontakkoord.

Mijnheer de minister, in antwoord op een vraag om uitleg van mezelf, op een moment dat ik dit antwoord uiteraard niet kende, en zelfs nog voor de overheveling van het loterijgeld, zei u dat de loterijsubsidies vanaf 2000-2001 zouden worden ondergebracht bij de decretale subsidies. Deze structureel toegekende loterijmiddelen zouden worden verrekend in de structurele subsidies van de organisaties. Er was dus geen sprake van dat men dat geld blijvend zou krijgen. Neen, er zou sprake zijn van structurele subsidies, eventueel aangevuld met loterijmiddelen. Dat zou echter geïntegreerd gebeuren. Er zou geen bestendiging zijn van de bijkomende middelen.

Komt er een apart reglement per sector of minister, of een algemene regeling voor de hele Vlaamse Gemeenschap voor de procedure van de subsidieaanvragen in uitvoering van het aanvullend regeerakkoord? Zal Vlaanderen dezelfde criteria hanteren als de Nationale Loterij toen dit nog federale materie was? Toen werd gesteld dat het ging om complementaire subsidies, dus voor organisaties die reeds subsidies ontvangen. Of zullen de loterijsubsidies in de culturele sector worden toegevoegd aan de cultuurbegroting en dus decretaal worden verdeeld, via decreten of via reglementen? Is een dergelijk nieuw reglement of procedure reeds uitgewerkt? Zo neen, wordt dit verwacht? Zo ja, zullen we daarvan kennis kunnen krijgen, en wordt de culturele sector om advies gevraagd hierover?

Wat is uw timing voor de indiening van dossiers op basis van dit nieuwe reglement en deze nieuwe procedure, rekening houdend met het feit dat de organisaties die in het verleden loterijsubsidies ontvingen die min of meer inschreven en hebben ingeschreven in de begroting voor dit jaar, dat reeds bijna halverwege is? Hoe ziet u het overleg en de communicatie met de sector? Er heerst momenteel immers onzekerheid terzake. Er is een gebrek aan informatie, onder meer in de sector van de podiumkunsten, wat dit geld betreft.

U bent ook bevoegd voor sport. Voor de sportsector is de verdeling van de loterijsubsidies decretaal geregeld door de oprichting van het Sportfonds. Blijft dit van kracht of zal ook daar een nieuw reglement worden opgesteld?

Graag had ik een duidelijk inzicht over het implementeren van deze nieuwe bevoegdheden, gezien de vrij dubbelzinnige boodschap van het antwoord van het minister-president.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, toen ik lid werd van deze geachte commissie en me op mijn eigen wijze heb beziggehouden met cultuur, heb ik vanaf de eerste maand begrepen dat Vlaanderen nood heeft aan een loterij. Ik heb dat jarenlang gezegd bij begrotingsbesprekingen. Ik heb zelfs de vergelijking gemaakt met de onderwereld van New York. Wanneer de 'capo di tutti capi' daar de bevoegdheid verdeelde per wijk, gaf hij soms prostitutie weg, of de drugshandel, maar wat hij altijd voor zichzelf hield was 'the numbers', de clandestiene loterij. Dat geven ze nooit uit handen, want daar verdient men het meeste aan.

Ik bekijk dit op een meer praktische wijze dan mijn geleerde collega. Als men op het einde van het jaar het uitgedeelde geld bekijkt, dan kan men zien hoe de kassa heeft gerinkeld. Dat heb ik elk jaar nagekeken. Daaruit bleek duidelijk dat er een enorme wanverhouding was als men keek naar het geld dat werd toegestopt aan wat we gastarbeiders zouden kunnen noemen. Dat laatste was toch de bedoeling van het halen van deze Moren naar Vlaanderen, een dertigtal jaar geleden, namelijk het helpen van de Vlaamse economie. In feite is dat nooit gebeurd. Dat is een ander debat, maar in feite is de Vlaamse economie nooit geholpen door deze niet-Europese zogenaamde werkkrachten. We hebben onmiddellijk gemerkt dat het aandeel van alle mogelijke allochtone fantasietjes in wanverhouding stond tot wat Vlaanderen kon verwachten van een loterij.

Ik wil even teruggaan in de geschiedenis. Een loterij heeft altijd wat in een slechte reuk gestaan. In Engeland was een loterij absoluut ondenkbaar voor een Anglicaan, net zozeer als voetbal op zondag. Voetbal op zondag mag nog steeds niet, maar een loterij bestaat al een jaar of tien in dat land. Dat was een enorm immoreel voorstel, van na Thatcher. Nu herleeft de aankooppolitiek van Groot-Brittannië op het vlak van de visuele kunsten. Het land is alleenheerser in Europa op het vlak van belangrijke kunstaankopen. Het is ook alleenheerser op veel andere gebieden van aankoop dankzij de loterij die tien jaar geleden nog ondenkbaar was en een Anglicaans bisschop zou doen huiveren.

Ik heb altijd gepleit voor een Vlaamse loterij, maar dat zal nooit door het Belgisch systeem aanvaard worden. De Duitsers zeiden tijdens de oorlog : het Duitse leger heeft zich op voorbereide stellingen teruggetrokken. De Belgische staat doet dat ook : hij trekt zich altijd terug – als het Belgisch ding maar kan blijven bestaan. Elastische terugtocht,

zoals Hitler dat noemde, bestaat hier ook. De federale machthebbers voelen dat ze een nieuwe toevlucht moeten doen want anders kan Wallonië niet langer door Vlaanderen onderhouden worden, maar de Nationale Loterij aan Vlaanderen geven, doen ze a priori niet, dus gaat men ze een beetje federaliseren.

Ik heb de aankooppolitiek even onderzocht. De werkelijke diagnose van de bloedarmoede van Vlaanderen op financieel cultureel gebied ligt bij het Koning Boudewijnfonds. Op het ogenblik dat de superbelgicist Boudewijn dat moest opgeven, heeft hij scènes gemaakt waarbij heel Laken daverde. Toen heeft hij de Boudewijnstichting opgericht. Daar zit het geld en daar wordt het geld onthouden aan Vlaanderen. Alle mogelijke Bantoemanifestaties in Hoboken of waar dan ook krijgen geld, maar Vlaamse initiatieven deugen niet voor dat fonds, behalve het restaureren van stenen. Dan zegt men : 'Ceçi sont quand-même des monuments belges'. Maar het aankopen van Vlaamse kunst door de Boudewijnstichting is een werkelijke schande, wetende wat werd geïnvesteerd in schilders als Magritte of Delvaux.

Dat zijn uiteraard zeer waardevolle schilders van deze tijd en ze boeien heel de wereld. Ik begrijp de Walen daarin zeer goed. Maar waarom werd bijvoorbeeld het schilderij van de schilder van Sint-Lucia niet gekocht voor 42 miljoen frank ? Niemand zal ooit zeggen dat dat geen meesterwerk is. Het is nog steeds te koop. Vraag maar geld aan de Boudewijnstichting, want daar zit het geld. In de Nationale Loterij zit statistisch gezien veel meer geld, maar dat wordt gependeld aan sport en dergelijke, waar ik niets tegen heb, maar dat niets met cultuur te maken heeft. De Loterij deelt bitter weinig uit aan beeldende kunsten en ook niet veel aan podiumkunsten.

Wat mij persoonlijk bezighoudt, is het feit dat na 11 september Vlaanderen bijvoorbeeld, uit dankbaarheid die het de Verenigde Staten verschuldigd is, voor een paar miljoen frank zijn beste orkest met Vlaamse en Joodse muziek naar New York kan sturen. Daar kan alleen de minister van Cultuur voor zorgen. We hadden ook een tentoonstelling kunnen organiseren. Ik heb getracht dit op te starten, maar niemand reageerde want het kwam vanwege het Vlaams Blok. Antwerpen heeft niet alleen zijn bevrijding te danken aan Canadezen en Engelsen, maar we zijn met verbetenheid en heldenmoed verdedigd door Amerikaanse troepen tegen de V-bommen. Ik lag achter het geschut, we waren 12 jaar oud en kwajongens, veel meer dan uw generatie.

Minister Bert Anciaux : Waarom bent u dan zo onverdraagzaam tegenover onze jeugd ?

De heer Miel Verrijken : Hebt u ooit al een woord van onverdraagzaamheid tegenover de jeugd van mij gehoord ?

Minister Bert Anciaux : Zeker en vast.

De heer Miel Verrijken : Sorry, maar dan moet u zich laten verzorgen, want dan is dat louter hallucinatoir.

De Amerikanen hadden artillerie en hebben enorm veel V-bommen afgeschoten. Er waren veel brandweermannen bij. De officier waarmee ik contact had als oorlogskind, was een belangrijke man van de Fire Brigade van New York. Ik heb voorgesteld een tentoonstelling te organiseren over wat Amerika en New York voor Vlaanderen hebben gedaan, bijvoorbeeld de bestrijding met de V-bommen van de aanvallen van de Duitsers van oktober '44 tot maart '45. Maar dat werd afgedaan als parafacisme met een jargon dat we gewoon zijn van het Antwerps stadsbestuur. Ik heb wat van het onderwerp afgeweken, maar ik vraag alleen maar geld voor interessante dingen voor Vlaanderen, dus is het geen tijdverlies.

Ik vat samen. Ten eerste moet er een Vlaamse loterij komen. U, mijnheer de minister, bent de aangevoerde persoon om die precieuze gelden te besteden. De Vlamingen zijn speelziek genoeg.

Ten tweede mag de Boudewijnstichting van mij de Anciauxstichting worden. Het gaat immers over het geld van de industrie van Vlaanderen.

Er bestaat in Laken een samenzwering, want Laken ken ik veel beter dan u denkt, hoewel ik er nog nooit binnen ben geweest. Ze benoemen alle industriëlen tot baron, burggraaf of andere titels en die hebben allemaal hun tarief. We moeten dan ook een Vlaamse stichting oprichten.

Weet u bijvoorbeeld wat alleen al het Fotofonds van de musea van Nederland oplevert voor de Nederlandse musea ? Het Prins Bernhardfonds, weet u wat dat betekent ? U weet dat niet, maar als uw medewerkers het opzoeken, zult u het ook weten. Bij ons is er alleen het Boudewijnfonds met de diaboliek van die Spaans-Duits-Zweedse monarchie, waarmee op alle mogelijke manieren geld uit Vlaanderen wordt gezogen om een volk van 6 miljoen inwoners uit Europa de meest elementaire rechten te ontfangen. Er is geen volk dat op cultureel gebied zo gefrustreerd wordt als het Vlaamse,

en dat door een monarchie die uit Zuid-Europa en binnenkort uit Noord-Amerika is binnengekomen.

De voorzitter : Het uitgangspunt was de verdeling van de middelen van de Nationale Loterij. We hebben dan aansluitend de vraag gekregen voor een eigen Vlaamse loterij, en de uitweidingen naar de New Yorkse onderwereld, het Belgische ding, de elastische terugtocht van het Belgische ding, de hulde aan de Amerikanen die de V-bommen hebben afgeschoten, de tentoonstelling die u daarvoor zou willen organiseren, de Boudewijnstichting waarbij u vragen hebt, opnieuw de oprichting van de Loterij met de krabtoestanden die erbij horen en de samenzwering van Laken. Dit is een scenario waarvan Kamagurka en Herr Seele iets wonderbaarlijks zouden maken.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zal eerst de vragen van mevrouw Van Hecke beantwoorden. Op dit ogenblik zijn er op het kabinet een tachtigtal dossiers toegekomen. Het gaat om aanvragen in verband met cultuur, jeugd, sport, film en prestige. Het luik 'Brussel' is geïntegreerd in cultuur. Ontwikkelingssamenwerking komt niet in aanmerking.

Voor alle duidelijkheid, enkele maanden geleden ging een interkabinettenwerkgroep aan de slag die de hele problematiek rond de overheveling op administratief, budgettair en juridisch vlak voorbereidt. Die interkabinettenwerkgroep vergadert in uitvoering van de aanvullende regeringsverklaring die in de nasleep van het Lambermontakkoord is totstandgekomen. Daarin is een passus opgenomen over de overheveling van de loterijmiddelen. Daarin staat dat voor 2002 de middelen afkomstig van de Nationale Loterij verdeeld zullen worden tussen de verschillende departementen. De verdeling zal dezelfde zijn als in 2001. Dit betekent in concreto dat in 2002 naast de middelen voor cultuur, film en sport ook de middelen uit de enveloppe Nationaal Prestige voor hetzelfde bedrag als 2001 via de minister van Cultuur een bestemming zullen krijgen. Eigenlijk gaat het zelfs om meer dan het bedrag voor 2001, want dankzij Lambermont zijn er stappen gezet voor een betere verdeling van de middelen.

Dat is volledig conform het betoog van de minister-president in de commissievergadering van 16 mei waarnaar hier ook is verwezen. De dossiers die men niet onmiddellijk aan een bepaalde minister kan toewijzen, krijgen via overleg in de interkabinettenwerkgroep een bestemming. Ik geef wel toe

Anciaux

dat het wat vreemd overkomt dat daarin culturele en sportieve aspecten aan bod kwamen. Dat is ondertussen allemaal uitgeklaard.

Ik kom straks nog terug op uw vraag of dit niet indruist tegen de beleidsvisie van de regering om de extra subsidiepotjes en parallelle subsidiekanalen af te bouwen en te integreren in de structurele subsidieverlening.

Komt er een aparte regeling per sector of per minister, of komt er een algemene regeling voor heel de Vlaamse Gemeenschap? Wat mijn bevoegdheden betreft, is het de bedoeling om de bedragen die via de Nationale Loterij worden vrijgemaakt via de reguliere subsidiekanalen te verdelen. Verder wil ik in een decretale basis voorzien, via het nieuwe decreet over het Vlaams geïntegreerd beleid voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media – het zogenaamde koepeldecreet – voor de eenmalige of experimentele projecten die nu ook geregeld met loterijmiddelen worden ondersteund.

In 2002 wordt evenwel een overgangsmaatregel voor de hele Vlaamse gemeenschap uitgewerkt in een besluit van de Vlaamse regering, in afwachting van een definitieve subsidieregeling. In dit besluit zal worden bepaald dat de subsidies voor het werkjaar 2002 door de Vlaamse regering worden toegekend op basis van de voorwaarden en criteria zoals deze door de raad van bestuur van de Nationale Loterij voor het dienstjaar 2001 zijn vastgelegd. Dat wil niet zeggen dat de omvang van de middelen identiek zal zijn.

Is zo'n nieuwe regeling of procedure reeds uitgewerkt? De overgangsmaatregelen worden momenteel door de interkabinettenwerkgroep uitgewerkt. Voor wat de definitieve integratie in mijn beleidsdomein betreft, is de principiële keuze al gemaakt: een verdere integratie in de reguliere kanalen en de inlassing van een apart hoofdstuk in het koepeldecreet. In concreto is er 2 jaar geleden een eerste aanzet voor de podiumkunsten gegeven. Toen stelde men vragen bij het feit dat in de aanvraagdossiers al rekening werd gehouden met de loterijmiddelen. In elk geval zal in de toekomst niet meer in bijkomende middelen worden voorzien voor diegenen die al structurele middelen krijgen. Dat is niet de bedoeling.

Dit scenario voor de loterijmiddelen sluit eigenlijk aan bij het gevoerde cultuurbeleid. Er wordt niet voorzien in bruuske wijzigingen die een overleg met de sector noodzakelijk maken. Wel zal ik de

sector uiteraard duidelijk informeren over de uitgewerkte procedure en de administratieve opvolging. Vanzelfsprekend wordt er met de sector ook overlegd op basis van het zogenaamd koepeldecreet.

Wat is de timing van de minister? Wat de middelen van 2002 betreft, is de definitieve indieningsdatum voor de projecten 30 oktober 2002. Momenteel werken we aan een brief voor de hele sector waarin de procedure en timing worden toegelicht. Het jaar 2002 is dus een overgangsjaar.

Wat de sportsector betreft, is de verdeling van de loterijsubsidies al jaren decretaal geregeld via de oprichting van het Sportfonds. Blijft deze regeling van kracht of zal ook voor de sportsector een nieuw reglement worden opgesteld? De decretale regeling van de loterijmiddelen via het Sportfonds zal in het kader van het beter bestuurlijk beleid bekeken worden. Met name zal worden onderzocht hoe dat moet worden ingebed in de toekomstige structuur van een verzelfstandigd agentschap. Ik spreek me niet uit of het een IVA of een EVA moet worden, al zal het waarschijnlijk een intern verzelfstandigd agentschap worden. Er is alleszins een grote eensgezindheid over het feit dat het een verzelfstandigd agentschap moet worden. De belangenorganisatie MOVI is bij de discussie betrokken. Er is wel discussie over de vraag of het een IVA met of zonder rechtspersoonlijkheid moet worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke : We hebben daar deze week al vrij zwaar over gediscussieerd. Volgende week zetten we de discussie verder.

Minister Bert Anciaux : Aan de werking van het Sportfonds als dusdanig zal niets veranderen.

Ik ben een grote tegenstander van het gokken. Dat heeft te maken met de toestand in Brussel. Men heeft hier de onvoorstelbare stommitieit begaan een casino toe te laten. Brussel is daar niet rijp voor. Maar als er dan toch iets moet zijn als brood en spelen, dan kan dat niet een monopolie van de federale overheid blijven. Dan moet Vlaanderen zelf daar ook werk van maken. Wat de Stichting betreft, kan ik niet alles onderschrijven, ook al zou ik dat soms wel willen.

De voorzitter : Kent u het tarief voor een burggraaf? Als toekomstig minister van Staat moet u dat weten. *(Gelach)*

Minister Bert Anciaux : Ik ben in elk geval voor de totstandkoming van een Vlaamse orde. Ik zie niet

Anciaux

in waarom we onze kunstenaars in een federaal uitgebouwde orde moeten onderbrengen. We hebben een eigen Vlaams protocol nodig. 'Orde' is misschien een vies woord, en ik ben er zeker niet voor om de adel te federaliseren. Toch moeten we een eigen Vlaams officieel erkenningsmechanisme uitbouwen. Als ik me niet vergis, werkt minister Van Grembergen daaraan.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Er is een discussie over de vraag of men een beheersovereenkomst kan afsluiten met een IVA zonder rechtspersoonlijkheid.

Minister Bert Anciaux : De regering bestond ongeveer 2 of 3 maanden toen een minister voorstelde om een beheersovereenkomst met zijn eigen kabinet af te sluiten en die dan door de regering te laten bekrachtigen. Het kan dus. (*Gelach*)

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het kan dus niet. De discussie daarover gaat volgende week verder.

De minister heeft gezegd dat er 80 dossiers zijn binnengekomen. Zijn dat aanvragen aan de minister, of zijn het aanvragen aan minister-president Dewael die nadien zijn doorgestuurd ?

Minister Bert Anciaux : Het grootste deel zijn aanvragen die via de minister-president bij ons zijn beland.

Mevrouw Mieke Van Hecke : De indieners genoten al van subsidies. Zijn er daarbij echter ook nieuwe aanvragers ?

Minister Bert Anciaux : Ja, en het grootste deel van de nieuwe aanvragen komt rechtstreeks bij mij terecht.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Alles wat met uw bevoegdheden heeft te maken, is dus door minister-president Dewael doorgestuurd.

Minister Bert Anciaux : Dat is juist.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Wat de loterijmiddelen betreft die zijn toegewezen aan cultuur, heb ik begrepen dat de organisaties geen aparte loterijmiddelen ontvangen. Die middelen worden allemaal in de pot voor de structurele subsidiëring gestopt. Is dat juist ? Of wordt de pot van loterijmid-

delen opzijgehouden om organisaties of projecten die nog niet zijn betoelaagd, eenmalig te helpen ?

Minister Bert Anciaux : Ik zal proberen duidelijk te zijn. Diegenen waarvoor we nog dit jaar een structurele subsidiëring all in voor 2003 kunnen regelen, zullen geen overgehevelde middelen krijgen, tenzij er interne heroriënteringen moeten gebeuren om alles te financieren. Voor structureel erkende organisaties die nu een beperkt percentage van hun werkingskosten betalen met bijkomende loterijmiddelen, zal ik die loterijmiddelen in de pot met structurele middelen stoppen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan organisaties in de podiumkunstensector.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Er gebeurt dus jaarlijks een soort van voorafname van loterijmiddelen die in de pot met structurele middelen worden gestopt. Het overblijvend gedeelte gaat dan naar andere initiatieven. Mag ik dat zo interpreteren ?

Minister Bert Anciaux : Dat mag u zo interpreteren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tuchtrechtsprocedure ten aanzien van de administrateur-generaal van Bloso

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de tuchtrechtsprocedure ten aanzien van de administrateur-generaal van Bloso.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het begrip tuchtrechtsprocedure verwijst naar de titel in het ambtenarenstatuut omdat vandaag de vraag niet gaat over de tuchtrechtsprocedure *sensu stricto*, maar over het uitoefenen van de mogelijkheid voor de minister om over te gaan tot schorsing in het belang van de dienst.

Een schorsing in het belang van de dienst houdt geen veroordeling, zelfs geen oordeel in over het schuldig karakter van de ambtenaar in kwestie. Er

Van Hecke

is alleen sprake van een vermoeden. Het gerecht kan van oordeel zijn dat een procedure moet worden ingezet. Er zouden alleen maar voldoende elementen aanwezig zijn om een strafrechtelijke procedure te beginnen. Dit zou het functioneren van een ambtenaar in moeilijkheden kunnen brengen. Als preventieve maatregel gaat men dan over tot schorsing. Als er een veroordeling komt, die in kracht van gewijsde is gegaan, dan heeft de minister zelfs geen keuze want de schorsing staat ingeschreven in het statuut.

Wat de schorsing in het belang van de dienst betreft, beschikt de minister over een interpretatiemogelijkheid. Hij kan in concreto vaststellen of de ambtenaar nog verder kan functioneren. Ik had gevraagd of de minister zo'n maatregelen overwoog naar aanleiding van de verwijzing door de raadkamer en vervolgens de kamer van inbeschuldigingstelling van Carla Galle naar de correctionele rechtbank met een aantal beschuldigingen die ik hier niet vermeld.

Op 9 oktober vernam ik uit de pers dat de correctionele rechtbank van oordeel was dat een aantal feiten bewezen waren en dat een straf moest worden uitgesproken, zij het een voorwaardelijke straf. Ik heb een hele week getracht een kopie van de uitspraak te bekomen, maar de persverantwoordelijke van de correctionele rechtbank is ziek geweest. Ik zal het pas morgen hebben. Ik vind het vonnis belangrijk omwille van de communicatie in de pers daarover. De rechtbank stelde dat de voorwaardelijke straf werd uitgesproken in functie van het verder functioneren van de persoon in kwestie. Dit klopt alleen voor mensen in dienstverband. Het doet geen afbreuk aan een veroordeling in het kader van het tuchtrecht. Als men iemand wil beschermen tegen een tuchtsanctie, moet men gewoon overgaan tot een opschorting van de uitspraak. Op die manier is er geen veroordeling. Nu is die er wel, al heeft ze geen kracht van gewijsde.

De veroordeling is uitgesproken. Ik zal straks nog even terugkomen op het feit dat het vonnis nog geen kracht van gewijsde heeft. De rechter heeft zich enkel uitgesproken over de modaliteiten waaronder de straf moet worden ondergaan.

Er zijn trouwens nog andere technieken om veroordeelde mensen in het arbeidscircuit te houden. Zo kunnen ze worden veroordeeld om hun straf enkel in het weekend uit te zitten. Indien ze in de

week kunnen gaan werken, zijn ze niet ongewettigd afwezig. Dit moet immers worden vermeden. Een dag gevangenisstraf kan als een ongewettigde afwezigheid worden beschouwd en is bijgevolg een zwaarwichtige reden tot ontslag. De rechter heeft hier duidelijk rekening mee willen houden.

Ik heb het de vorige keer al over het vermoeden van schuld gehad. Ik wil hier nu nog wat meer de nadruk op leggen. Aangezien het vermoeden van schuld is vergroot, wordt het gezag van deze leidende ambtenaar ondergraven. We mogen immers niet vergeten dat de administrateur-generaal in staat voor het hanteren van het tuchtrecht ten aanzien van haar eigen ondergeschikten. Dit aanvoelen, dat ik al naar aanleiding van de dagvaarding heb geuit, is na de veroordeling uiteraard een stuk sterker geworden.

Hoewel ik hiermee misschien geen rekening zou mogen houden, heeft heel deze zaak een negatieve invloed op het imago van het Bloso. Elk stuk informatie dat in verband met deze rechtszaak is verspreid, vermeldt duidelijk de functie van de veroordeelde. Indien de administrateur-generaal in functie blijft, stel ik me dan ook vragen bij het imago van het Bloso.

Ik besef maar al te goed dat iemand onschuldig is tot een vonnis in kracht van gewijsde is getreden. Ik weet ook dat mevrouw Galle in beroep zal gaan.

Indien mevrouw Galle geen beroep zou aantekenen, zou ik hier ook een vraag over de toepassing van het tuchtrecht kunnen stellen. Aangezien het hier een wettelijk vastgelegde procedure betreft, hoef ik hierover eigenlijk niet veel vragen te stellen.

Ik blijf er evenwel bij dat een schorsing in het belang van de dienst zich opdringt. Gezien de stand van zaken kan de administrateur-generaal het gezag niet uitoefenen dat met haar functie gepaard gaat.

Ik weet niet of mevrouw Galle beroep heeft aangekend. Gezien haar assertieve verklaringen in de pers, ga ik er echter van uit dat ze dit heeft gedaan of alsnog zal doen. Mijn vraag is alleszins zeer duidelijk : welke maatregelen zal de minister treffen in het belang van de dienst ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, iedereen heeft via de media de inhoud kunnen vernemen van het op 14 juni 2002 door de correctionele rechtbank van Brussel gevelde vonnis in de zaak tegen onder meer de administrateur-generaal van het Bloso.

Ik wil allereerst de aandacht vestigen op het feit dat de termijn om beroep aan te tekenen nog niet is verstreken. De laatste dag om beroep aan te tekenen is 1 juli 2002. Dit betekent dat het vonnis nog niet in kracht van gewijsde is getreden. Voor de door mevrouw Van Hecke gestelde vragen is dit feit mijns inziens van groot belang.

Mevrouw Van Hecke heeft daarnet gevraagd welke maatregelen ik in het belang van de dienst zou kunnen en willen nemen. In dit verband wil ik hier nogmaals het verschil verduidelijken tussen een schorsing in het belang van de dienst en de bepalingen van de tuchtregeling. Schorsingen in het belang van de dienst worden behandeld in deel X van het stambesluit van de VOI's, het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen. De tuchtregeling wordt behandeld in deel IX van datzelfde stambesluit. Een van de mogelijke tuchtstraffen die in deel IX worden opgesomd, is de tuchtschorsing.

De schorsing in het belang van de dienst kan worden uitgesproken. Dit is met andere woorden geen verplichting. Het betreft hier een ordemaatregel, waarbij de ambtenaar die de dienst verstoort van de werkvloer wordt verwijderd. De strafrechtelijke vervolging van een ambtenaar kan aanleiding geven tot zo'n schorsing. Ik wil hier benadrukken dat deze maatregel enkel in het belang van de dienst kan worden genomen. Zo kan een ambtenaar worden geschorst indien zijn aanwezigheid omwille van de ernst en de aard van de feiten onverenigbaar is met het belang van de dienst.

Als functioneel bevoegd minister zou ik een schorsing in het belang van de dienst kunnen uitspreken. Ik ben echter steeds van oordeel geweest dat de goede werking van de dienst tijdens de strafrechtelijke vervolging van de administrateur-generaal niet in het gedrang is gekomen. Zoals ik op 12 maart 2002 al op een vorige vraag om uitleg heb geantwoord, heb ik de noodzaak om een schorsing in het belang van de dienst uit te spreken nooit ingezien. Ik ben daarover ondertussen niet van mening veranderd. Als de strafrechtelijke vervolging is beëindigd en een definitief vonnis is uitgesproken, kan een schorsing in het belang van de dienst trouwens niet langer worden uitgesproken.

Indien het vonnis niet in kracht van gewijsde treedt, bijvoorbeeld omdat de administrateur-generaal of het parket beroep aantekent, zal ik opnieuw moeten oordelen of een schorsing in het belang van de dienst vereist is. Mijns inziens zal zich in het geval van een eventuele strafrechtelijke beroepsprocedure evenwel geen andere beoordeling opdringen.

Net als voor de schorsing in het belang van de dienst, geldt voor de tuchtregeling in eerste instantie dat ze niet verplicht is. Deel IX, paragraaf 3, derde lid van het stambesluit bepaalt dat een ambtenaar na een strafrechtelijke veroordeling aan de tuchtprocedure kan worden onderworpen.

Een strafrechtelijke veroordeling kan echter alleen tot een tuchtstraf leiden indien de ambtenaar is veroordeeld voor feiten die verband houden met de uitoefening van het ambt. Mijns inziens is dit in het geval van de administrateur-generaal van het Bloso niet het geval. Mevrouw Galle is veroordeeld voor feiten die geen verband houden met de uitoefening van haar ambt.

Bovendien kan ik als functioneel bevoegd minister enkel een tuchtstraf uitspreken op voorstel van de raad van bestuur van het Bloso. Tot op heden heb ik zo'n voorstel nog niet ontvangen. Dit lijkt me trouwens logisch, al was het maar om de louter formele reden dat het vonnis nog niet in kracht van gewijsde is getreden.

Ten slotte wil ik hier nog even herhalen dat ik me, zolang het vonnis niet in kracht van gewijsde is getreden, niet over de mogelijke andere gevolgen van de veroordeling van mevrouw Galle wil uitspreken.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik zou de minister willen bedanken voor zijn antwoord. Ik wil hier uiteraard niet verder ingaan op de mogelijkheden die de tuchtprocedure biedt indien het vonnis in kracht van gewijsde treedt. Dit is momenteel immers nog niet het geval. Bovendien heeft de veroordeelde verklaard beroep te willen aantekenen en is de termijn om beroep aan te tekenen nog niet voorbij.

Wat het functioneren van de administrateur-generaal betreft, deel ik de mening van de minister niet. Net als in de periode van de dagvaarding, ben ik het niet eens met de inschatting van de minister. Ik ben immers van oordeel dat een schorsing in het belang van de dienst zich wel degelijk opdringt,

Van Hecke

want er moet een zeker gezag uitgaan van die functie. Daar wil ik de nadruk op leggen.

Ik ben daarmee nog niet van oordeel dat de schuld van mevrouw Galle vaststaat. Dat oordeel komt mij immers niet toe. Bovendien ken ik het dossier niet en zijn er andere instanties die dat moeten uitmaken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Peter De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de problematiek van gedetacheerden in het Vlaams landelijke jeugdwerk

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Ridder tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de problematiek van gedetacheerden in het Vlaams landelijke jeugdwerk.

De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is niet de plaats om een uiteenzetting te geven over de kwaliteiten van het Vlaams landelijk jeugdwerk. Daar heerst een drang naar vernieuwing. Er wordt gewerkt aan nieuwe werkvormen en methodieken en aan interne controle. Op die manier wordt gestreefd naar een betere kwaliteit. Die trend is voor iedereen duidelijk.

Het landelijk jeugdwerk heeft een enorme en positieve impact op de samenleving. Ook daar hoef ik niet verder over uit te weiden. Een belangrijk gevolg van die maatschappelijke relevantie van het jeugdwerk is dat er ooit is besloten gedetacheerde leerkrachten in het jeugdwerk binnen te brengen. Daar waren verschillende redenen voor. Een van de belangrijkste redenen is dat leerkrachten met hun pedagogische kennis en ervaring een positieve bijdrage kunnen leveren aan het jeugdwerk. Eén van de positieve neveneffecten, zeker voor kleinere maar ook voor grotere landelijke jeugdorganisaties, is dat die gedetacheerde leerkrachten heel va-

labele en interessante werkrachten zijn. In veel gevallen zijn ze van onschatbare waarde.

Intussen is echter beslist het systeem van detachering stop te zetten, en wel op 31 augustus 2003. Mijnheer de minister, wat zal er precies gebeuren na die datum ? U hebt aan de raad van beheer van de Vlaamse Jeugdraad verklaard dat er voldoende compensaties zouden komen voor het wegvallen van de gedetacheerde leerkrachten. Betekent dit dat de betrokken jeugdorganisaties zelf een pedagogisch medewerker kunnen aanwerven ? Zo ja, is dan voorzien in voldoende financiële middelen daarvoor ? Bestaat er geen gevaar voor inhoudelijke verschraling van het jeugdwerk, vooral op pedagogisch vlak, bij het wegvallen van een heleboel werkrachten die daar een specifieke opleiding voor hebben gehad ?

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me volmondig aan bij de vraag van de heer De Ridder. Ze is hier op haar plaats en komt ook juist op tijd. Het is een dringende zaak, en ik ben dus benieuwd naar het antwoord van de minister.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, artikel 64, paragraaf 2 van het decreet van 9 juni 2002 heft de wet op van 29 maart 1965 betreffende de terbeschikkingstelling van leden van het onderwijzend personeel ten behoeve van jeugdorganisaties. Deze bepaling gaat in op 1 september 2003. Dat betekent dat op basis van deze wet geen detacheringen naar het jeugdwerk meer kunnen worden toegekend.

De facto betekent de toekenning van een gedetacheerde leerkracht vandaag dat de vereniging een pedagogische kracht, zijnde een vastbenoemd leraar, kan aanwerven, terwijl de kosten daarvan worden gedragen door de Vlaamse overheid. Dit systeem verdwijnt dus op 31 augustus 2003.

Zoals u weet, wordt nu de begroting 2003 voorbereid. Ik zal ervoor zorgen dat er ter compensatie extra middelen ter beschikking worden gesteld van de landelijke organisaties. Het staat de organisaties vrij te bepalen waaraan deze extra middelen worden besteed. De precieze modaliteiten van herverdeling worden nog onderzocht. Eén mogelijkheid bestaat erin de beschikbare extra middelen te verdelen onder de verenigingen die vandaag beschikken over een gedetacheerde leerkracht. Daarmee

Anciaux

wordt evenwel de ongelijke situatie van het verleden bestendigd. Dat verdient niet de voorkeur.

Door het beperkte contingent aan gedetacheerde leerkrachten had niet iedere vereniging de mogelijkheid om deze extra kracht aan te werven, zodat er een feitelijke ongelijkheid tussen de verenigingen bestond. Daarom onderzoek ik tevens of het mogelijk is eventuele bijkomende middelen te verdelen onder alle gesubsidieerde landelijk georganiseerde jeugdverenigingen.

Naar mijn mening dreigt er geen verschraling van het Vlaams jeugdwerk. De wet van 29 maart 1965 dateert uit een periode waarin het aantal beroepskrachten in het jeugdwerk nog zeer bescheiden was. Op dat punt is de situatie volledig veranderd. Daarenboven ondervinden een aantal organisaties steeds meer moeilijkheden om een vastbenoemde leerkracht te vinden die interesse heeft in zo'n ervaring, voldoet aan het profiel of de mogelijkheid krijgt van zijn school om zo'n ervaring op te doen. Dat heeft ook te maken met het tekort aan leerkrachten.

Bovendien wordt met de afschaffing van deze wet geen afbreuk gedaan aan de mogelijkheid die organisaties hebben om een aanvraag in te dienen voor de detachering van een vastbenoemde leerkracht naar hun vereniging. De kosten dienen dan evenwel te worden gedragen door de organisatie zelf. Ze zal dat in principe, als ze dat wenst, kunnen doen met de middelen uit de haar toegekende enveloppe, maar ze heeft uiteraard ook altijd de mogelijkheid om te kiezen voor andere vormen van tewerkstelling. Dit financieringssysteem maakt dus een verhoogde responsabilisering mogelijk.

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mijnheer de minister, ik dank u voor dit volledige antwoord. Ik ben blij dat wordt voorzien in extra middelen. Er valt echter ook een kanttekening te maken. Samen met u stel ik vast dat er een blijvende ongelijkheid was tussen de verschillende jeugdwerkorganisaties. Sommige konden beschikken over een gedetacheerde leerkracht, andere niet. Ongelijkheid moet bestreden worden, ook in het jeugdwerk.

We moeten daar echter niet te snel in willen gaan. Als de ongelijkheid wordt weggewerkt in een jaar tijd, vrees ik dat heel wat kleinere organisaties de zware terugval op het vlak van tewerkstelling, en

dus eigenlijk ook op financieel vlak, niet zullen aankunnen. Ik pleit voor een overgangsperiode in de zoektocht naar een betere spreiding van de middelen. Vooral voor de kleine organisaties zal het immers te moeilijk zijn om de overgang op een jaar tijd te moeten slikken.

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de minister, ik heb geen zicht op het huidige aantal gedetacheerden. *(Opmerkingen van de heer Peter De Ridder)*

Vijftig is nog vrij veel, maar toch. Kan er bij het Steunpunt niet worden gedacht aan een soort pool van waaruit de leerkrachten kunnen worden gedetacheerd, in plaats van de bijkomende middelen naar de landelijke verenigingen te laten gaan ?

Minister Bert Anciaux : Ik zal met uw ideeën rekening houden. Ik begrijp ook uw bezorgdheid om de kleine organisaties. Het kan voor hen echter ook een mogelijkheid zijn om gemeenschappelijke personeelsleden aan te werven. Een pool is echter veeleer iets voor tijdelijke jobs. Ik denk niet dat daar vraag naar is.

Ik begrijp volledig dat er wordt gewerkt aan een poolvorming in het onderwijs. In het jeugdwerk ligt het probleem echter elders. In de mate van het mogelijke zal ik met de suggesties rekening houden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Peter De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de samenstelling van de Adviescommissie Jeugd

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Ridder tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de samenstelling van de Adviescommissie Jeugd.

De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de adviescommissie vormt een belangrijk onderdeel van het op 20 maart 2002 goedgekeurde decreet inzake het

De Ridder

Vlaams jeugdbeleid. Deze commissie moet oordelen over de beleidsplannen van de verschillende landelijke jeugdorganisaties. In artikel 59 van het decreet staat dat de Vlaamse regering beslist over de samenstelling en de werking van de commissie. De Vlaamse Jeugdraad moet wel eerst een advies geven over het profiel van de leden ervan.

Mijnheer de minister, is de adviescommissie onder tussen aangesteld ? Indien ja, wie maakt er dan deel van uit ? Ondertussen heb ik het advies van de Vlaamse Jeugdraad gekregen. Heeft de Vlaamse regering een beslissing genomen over de werkwijze van de adviescommissie ? Het jeugdwerk moet immers zicht hebben op de wijze waarop de beoordeling zal gebeuren. Indien die beslissing is genomen, op welke manier en wanneer zullen de jeugdorganisaties daarvan op de hoogte worden gebracht ?

Uit het advies van de Jeugdraad heb ik begrepen dat ze niet enkel een aanbeveling hebben gegeven over profiel van de commissie maar ook over de werkwijze. Werd daar rekening mee gehouden ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de adviescommissie werd samengesteld na de goedkeuring op 7 juni van het eerste uitvoeringsbesluit bij het decreet op het Vlaams jeugdbeleid. De commissie bestaat uit 7 leden. Voorzitter Van Bouchaute is docent jeugdwerk en jeugdbeleid aan de Arteveldehogeschool. Hij heeft een brede kijk op jeugdwerk en aanverwante sectoren en is nu reeds lid van de adviescommissie experimenteel jeugdwerk. Ondervoorzitter Bollen was geruime tijd coördinator bij Arktos, het vormingscentrum voor maatschappelijk kwetsbare jongeren. Ze werkt nu halftijds op het Centrum Christelijk Vormingswerk en houdt zich daar bezig met de kwaliteitszorg. Mevrouw Laconte was enkele jaren actief bij JINT. Daarenboven was ze voordien aan de slag bij de landelijke jeugddienst De Verbeelding. Zij werkt nu bij het kunstencentrum Villanella. Mevrouw Deforce heeft veel ervaring op het vlak van jeugdcultuur en programmatie en werkte tot eind december 2001 op mijn kabinet. Mevrouw Wegsteen vervulde tot september een functie bij VVKSM, voornamelijk als gowleider. Ze is nu coördinator van de kinder- en jongerentelefoon. De heer El Houari werkte bij het ICCM en momenteel bij het Vlaams Centrum voor Amateurkunsten. De heer Van Bouchaut, ten slotte, is actief

op het kabinet van de schepen van jeugd van de stad Antwerpen en heeft jarenlange ervaring bij de landelijke jeugddienst Jeugd en Stad.

Mijnheer De Ridder, de Vlaamse Jeugdraad bezorgt zijn adviezen ook aan de fracties. De Jeugdraad verwacht van een adviescommissie dat ze ervaring heeft in het jeugdwerk. Deze ervaring moet de commissie een breed zicht geven op het jeugdwerk als sector, op de individuele jeugdwerkorganisaties en op nieuwe ontwikkelingen aangaande kinderen en jongeren in het jeugdwerk. Ook de communicatie wordt belangrijk gevonden. De adviescommissie moet een gesprek kunnen aangaan over de inhoudelijke elementen van de dossiers. De leden moeten zeer communicatief zijn en moeten zich inhoudelijk correct kunnen verantwoorden.

De jeugdraad gaf zes profielen die als een rode draad door de adviescommissie moeten lopen.

Het gaat niet om individuele profielen. De adviescommissie in haar geheel moet er echter wel aan beantwoorden. Minstens twee mensen moeten het jeugdwerk grondig kennen en er ruime ervaring in hebben opgedaan. Minstens twee mensen hebben een uitgebreid zicht op jeugdrelevante sectoren. Het gaat hierbij om de intersectorale benadering. Minstens twee mensen hebben ruime voeling met noden en behoeften van kinderen en jongeren in de maatschappij. Dat is de categoriale benadering. Eén lid moet een goede kennis hebben van het werken met beleidsnota's. De beleidsnota's moeten immers op een correcte manier kunnen worden ingeschat in functie van de evolutie van de organisatie. Verder moet er iemand zijn die de problematiek van maatschappelijke kwetsbaarheid zeer goed in de vingers heeft en dus kan inschatten op welke manier het werken met kwetsbare kinderen en jongeren door de organisaties wordt ingevuld. Ten slotte moeten er mensen zijn die communicatief zeer vaardig zijn en voldoende tijd hebben om een communicatief proces te doorlopen.

De jeugdraad liet intussen per brief weten zeer opgezet te zijn met de samenstelling. Ik citeer : 'We willen je feliciteren met de samenstelling van de adviescommissie decreet Vlaams jeugdbeleid. We denken dat het een evenwichtige samenstelling is, die beantwoordt aan het advies dat de Vlaamse jeugdraad hierover formuleerde.'

De werkwijze van de adviescommissie wordt bepaald in het uitvoeringsbesluit dat werd goedge-

Anciaux

keurd door de Vlaamse regering op 7 juni 2002. Dit moet worden gelezen in samenhang met wat hierover reeds werd bepaald in het decreet. Het regelt de samenstelling en werking van de adviescommissie.

Het landelijk jeugdwerk werd reeds enkele maanden geleden geïnformeerd over de voorgenomen werkwijze. Het ontwerp van uitvoeringsbesluit werd toen ter informatie aan alle landelijke jeugdorganisaties bezorgd. De eindtekst wordt, samen met een begeleidende nota, nog deze week aan het landelijk jeugdwerk toegestuurd. Hij is trouwens reeds sinds enkele weken terug te vinden op de website van de afdeling Jeugd en Sport onder <http://www.wvc.vlaanderen.be/jeugdbeleid/>.

Het steunpunt Jeugd en de Vlaamse Jeugdraad werden tevens onmiddellijk op de hoogte gebracht van het feit dat het uitvoeringsbesluit was goedgekeurd. Bovendien zal de afdeling Jeugd en Sport hieraan ook aandacht wijden in haar eerste e-mailnieuwsbrief, die begin juli zal verschijnen.

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid en volledig antwoord. Ik stel met plezier vast dat, indien Kris Van Bouchaut inderdaad een man is, de 'gender balance' in orde is. Anders was er een probleem geweest. Ook stel ik met plezier vast dat er de komende dagen en weken voldoende zal worden gecommuniceerd met het jeugdwerk. Voor hen is dit natuurlijk fundamenteel. Zij moeten immers weten hoe ze zich moeten voorbereiden op het werken met een dergelijke adviescommissie. Ik dank u voor die reflex om te communiceren met de sector.

Minister Bert Anciaux : Kris Van Bouchaut is inderdaad een man, zodat er vier vrouwen en drie mannen zijn. Dat is een perfect evenwicht.

Voor zover ik weet is het ministerieel besluit nog niet verschenen in het Staatsblad. Het staat op de webstek, maar het is alleszins al een tijdje geleden doorgestuurd. Maar dit geldt vanaf de ondertekening.

De voorzitter : We wachten op de druk.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart De Smet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het statuut van de jeugdconsulent

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Smet tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het statuut van de jeugdconsulent.

De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister, in uw beleidsnota Jeugd spreekt u zich duidelijk uit voor een verbetering van het statuut van de gemeentelijke jeugdconsulenten. In uw beleidsbrief Jeugd 2001-2002 herhaalde u dit door te stellen dat u dit werkjaar in samenspraak met het werkveld een eerste diagnose van de problematiek zou opmaken. We vernemen dat de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten u reeds op eigen initiatief hun ideeën over het statuut van de jeugdconsulenten hebben overgemaakt. Dit werkjaar loopt echter zowat op zijn einde. We hebben over dit onderwerp nog geen concrete initiatieven vernomen van u. Daarom wil ik u hierover enkele vragen stellen in naam van mijn fractie.

Minister Bert Anciaux : Ik had het over het werkjaar 2002.

De heer Bart De Smet : We zijn verleden jaar ook maar opnieuw begonnen in oktober.

Kunt u ons het standpunt van de VVJ meedelen met betrekking tot het statuut van de jeugdconsulent ? Kent u reeds het standpunt van het Steunpunt Jeugdbeleid, dat u eveneens als een vanzelfsprekende partner naar voren hebt geschoven ? Heeft er reeds overleg plaatsgevonden met de VVJ en het Steunpunt over dit onderwerp ? Wat is uw reactie op het standpunt van de VVJ en dat van het Steunpunt Jeugdbeleid ? Graag had ik uw eerste diagnose van de problematiek. Wat is het tijdschema voor de realisatie van dit toch wel belangrijke actiepunt uit uw beleidsbrief Jeugd 2001-2002 ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, op 7 juni jongstleden bereikte me op mijn kabinet inderdaad een brief van de VVJ met een eerste standpunt in verband met de denkoefening over het statuut van de jeugdconsulent. In tegenstelling

Anciaux

tot wat u in uw betoog stelt, is deze brief wel degelijk een gevolg van het op gang brengen van de denkoefening door de afdeling Jeugd en Sport en mijn kabinet. Zo verwijst de VVJ naar een gesprek met de afdeling Jeugd en Sport van 6 mei 2002, als aanleiding van haar brief. Deze denkoefening kan, zoals vooropgesteld in het jeugdwerkbeleidsplan, in 2004 uitmonden in eventuele beleidsinitiatieven, indien die door de sector zinvol worden geacht.

U vroeg me naar het standpunt van VVJ betreffende het statuut van de jeugdconsulent. Wat betreft de inschaling denkt de VVJ onder meer aan minimaal een B-statuuut. Meteen maakt de VVJ hier echter heel wat kanttekeningen bij, die deze stelling toch wel sterk nuanceren. De VVJ vreest zelfs dat de voordelen niet tegen de nadelen zullen opwegen. De VVJ pleit er onder meer voor om de reguliere subsidie van de gemeentebesturen niet te koppelen aan de weddeschaal van de jeugdamtbe-naar.

Aan een beloningssubsidie of een prioriteit voor een volgende planningsperiode kan volgens de VVJ eventueel wel worden gedacht. Een verantwoording van het personeelsbeleid in het lokaal jeugdwerkbeleidsplan ziet de VVJ wel zitten. In haar brief schetst de VVJ het statuut ook in een bredere context. Zo ziet de VVJ drie basisopdrachten voor de jeugdconsulent : de ontwikkeling van een vrijetijdsbeleid voor kinderen en jongeren ; het organiseren, begeleiden en activeren van de inspraak van jongeren in het gemeentelijk beleid ; een netwerkcoördinator zijn voor het globale jeugdbeleid. Samengevat betekent dit dus een rol als coördinator van het lokale jeugdbeleid, met bijzondere aandacht voor het jeugdwerkbeleid. Daarnaast pleit de VVJ voor een onafhankelijke jeugddienst die niet overkoepeld wordt door een welzijns- of cultuurdienst. Om een en ander te realiseren denkt de VVJ aan een sensibiliseringscampagne voor de gemeenten.

U vroeg eveneens naar het standpunt van het Steunpunt Jeugdbeleid. Een concreet standpunt van het Steunpunt is er op dit ogenblik nog niet. Ik begrijp overigens volkomen dat dit momenteel niet de prioritaire bekommernis kan zijn van deze pril-le, maar zeer levendige organisatie. U vroeg of er reeds overleg heeft plaatsgevonden met de VVJ en het Steunpunt Jeugdbeleid over dit ontwerp. Zoals ik reeds zei, vond op 6 mei 2002 een overlegvergadering plaats tussen de afdeling Jeugd en Sport en de VVJ, waarop deze laatste werd uitgenodigd om

een standpunt te formuleren als uitgangspunt voor een verdere bespreking.

Aangezien het debat met de bijdrage van de VVJ eigenlijk nog maar pas wordt gelanceerd, vind ik het te vroeg om me uit te spreken over de waarde van de bijdrage van de VVJ en over eventuele beleidsbesluiten die ik hieruit zou afleiden. Bovendien laat het standpunt van de VVJ veel elementen onbesproken. Ik som er een paar op. Wat zijn de echte kerntaken van jeugdconsulenten ? Moeten jeugdconsulenten bijvoorbeeld wel zelf jeugdwerk organiseren ? De filosofie van het bestaande decreet lokaal jeugdwerkbeleid geeft mijns inziens in elk geval al een antwoord, namelijk dat die jeugdconsulent dat zo weinig mogelijk zou moeten doen. In welke mate kan de cultuurbeleidscoördinator, vooral in kleinere gemeentes, de gevraagde bevoorrechte rol voor het jeugdbeleid spelen ? Welke rol kan de jeugdconsulent spelen in de ondersteuning van het lokale jeugdwerk ? Wat is dan die rol ? Is die enkel administratief, of situeert die zich ook op het vlak van vorming, van begeleiding van groepen die het moeilijk hebben, enzovoort ? Dit zijn vragen waar ik mee zit en die vanuit de invalshoek van de VVJ nog niet beantwoord zijn.

Het debat over het statuut van de jeugdconsulent is dus toch wat complexer dan enkel de inschaling van de jeugdconsulent. Het stelt de wezenlijke vraag naar de rol van de jeugddienst in het lokale jeugdwerkbeleid en de optimalisering van dergelijke jeugddiensten in het teken van een positief lokaal jeugdbeleid.

Dan was er de vraag naar het tijdschema voor de concrete realisatie van dit actiepunt uit de beleidsbrief. Zoals in de beleidsbrief aangegeven wil ik voor het einde van dit jaar een eerste diagnose klaar hebben. De elementen voor die diagnose moeten door de hele sector worden geleverd. Als bevoorrechte partners hiervoor blijf ik het Steunpunt Jeugdbeleid en de VVJ vooropstellen.

In 2003 – ik heb nooit gezegd dat alles opgelost zal zijn in 2002 – kan vanuit die eerste diagnose het ruime debat en de denkoefening over eventuele beleidsacties worden opgestart, zodat we erin moeten slagen om in 2004, zoals vooropgesteld in het eerste Vlaamse jeugdwerkbeleidsplan, eventuele beleidsacties te kunnen nemen. Die timing lijkt mij realistisch. Ik vind niet dat we te snel gaan.

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig

De Smet

antwoord. 2004 is nog een heel eind van ons verwijderd. Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat u het liefst een jeugdconsulent en een jeugddienst hebt die niet onder de paraplu staat van Welzijn of Cultuur. U hebt daar gelijk in. U hebt ook verwezen naar de cultuurbeleidscoördinator.

Minister Bert Anciaux : Ik heb voor de kleinere gemeenten vragen bij de rol die ze daar kunnen spelen. Dat is een open vraag.

De heer Bart De Smet : Vanuit mijn persoonlijke ervaring dacht ik : geen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Peter De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de participatie van jongeren aan de Europese Conventie

De voorzitter : Vraag om uitleg van de heer De Ridder tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de participatie van jongeren aan de Europese Conventie.

De heer de Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, Europa is nog steeds een ver-van-mijn-bedshow. Het is ongeveer een van de grootste cliché's die we kennen, maar spijtig genoeg heeft het een heel hoog waarheidsgehalte.

Om hier iets aan te doen, organiseert de Europese Conventie, de 'grotensenconventie', een bijeenkomst van 11 tot 14 juli 2002. De Europese Conventie wil daar een kader scheppen om in een uitgebreide Europese Unie een goede participatie van jongeren te blijven garanderen. De eerste stap die ze daarin zet, is dat ze de dagen voordien, namelijk van 9 tot 12 juli 2002 een Europese Jongerenconventie organiseert. Naast de grote mensen mogen de jongeren ook eens samenkomen. Dit is volgens mij een klein beetje in tegenspraak met het doel om de goede participatie te blijven garanderen.

Over het volgende heb ik me erg verbaasd. De voorgestelde procedure die door de Conventie zelf is opgesteld, luidt : 'De gewone en plaatsvervangende leden die de nationale parlementen en regeringen vertegenwoordigen, zullen rekening houden met de voorstellen van nationale jeugdorganisaties en zorgen voor een evenwichtige verdeling van de deelnemers.'

Op basis daarvan hebben de jeugdraden van de drie gemeenschappen een lijstje van zes kandidaat-deelnemers aan de jongerenconventie opgemaakt en overgemaakt aan de Belgische leden van de Conventie, volgens de procedure die door de Conventie zelf is opgesteld. De leden van de Conventie hebben blijkbaar geen interesse voor de evenwichtig samengestelde selectie, want ze legden deze lijst zonder meer naast zich neer. Ik citeer onze vertegenwoordiger in de Conventie, de heer De Gucht : 'Jongeren mogen gerust deelnemen aan een essaywedstrijd over de toekomst van Europa' en hij vraagt de jongeren om 'zijn of haar liberale visie op Europa te willen verdedigen in de Conventie.' De winnaar wordt zijn jongerenkandidaat op de Conventie. Of hoe men van Europa iets elitairs kan maken en participatie afhankelijk kan maken van het al dan niet beschikken over schrijverstalent, en van een bepaalde ideologische visie.

Meent u mijnheer de minister, dat een dergelijke gang van zaken de participatie van jongeren aan het Europese project versterkt ? Bent u op de hoogte van de uiteindelijke lijst van deelnemers aan de Europese Jongerenconventie en zijn er eventuele criteria, behalve een of andere essaywedstrijd, die de Belgische Conventieleden hiervoor hebben gehanteerd ? Zult u stappen ondernemen om deze flagrante en volledige negatie van jeugdraden in de toekomst te vermijden ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik ben absoluut van mening dat een dergelijke manier van werken de participatie van jongeren aan het Europees project niet versterkt. Ik heb die kritiek ook reeds geuit via een persbericht dat na gezamenlijk overleg met de Jeugdraad werd verstuurd.

De bevoegde ministers voor Jeugd en hun administraties werden bij de jongerenconventie niet betrokken. Via de website van de Conventie weten we dat de gewone en plaatsvervangende leden die de nationale parlementen en regeringen vertegenwoordigen, ik citeer : '... rekening zullen houden met de voorstellen van de nationale jeugdorganisa-

Anciaux

ties en zorgen voor een evenwichtige verdeling van de deelnemers'. Dat ze dit niet hebben gedaan, weten we inmiddels.

Inmiddels staan ook de geselecteerde jongeren op de website. Slechts één van de geselecteerde deelnemers stond ook op het lijstje dat werd voorgedragen door de jeugdraden van de drie gemeenschappen.

De Vlaamse Jeugdraad betreurt – en ik treed hen hierin bij – dat bij de selectie opvallend rekening werd gehouden met de politieke achtergrond van de kandidaten. Ik vind dit niet gezond. Ik zei reeds dat ik via een persbericht heb kenbaar gemaakt dat ik het absoluut niet eens ben met de manier waarop de jongerendeleгатie werd samengesteld. Ik zal mijn ongenoegen ook formeel kenbaar maken in een brief aan premier Verhofstadt. In deze brief zal ik erop aandringen om de betrokkenheid van de gemeenschappen bij Jeugd te erkennen en om de bestaande structuren, met name de jeugdraden, en dynamieken te respecteren en te versterken.

Voor de ontwikkeling van een adequaat jeugdbeleid is het noodzakelijk dat de onderscheiden beleidsniveaus, namelijk lokaal, nationaal, Europees en internationaal, op elkaar worden afgestemd. Deze afstemming moet gericht zijn op de ontwikkeling van ruimte voor echte participatie van jongeren.

Ik ben het dus met de onderliggende kritiek volledig eens en zeker met de bezorgdheid die ongetwijfeld door de commissieleden wordt gedeeld.

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Ik dank de minister voor zijn antwoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.40 uur.*
